

Het Gebed

zoals de Profeet het verrichtte

***(MOGEN VREDE EN ZEGENINGEN VAN ALLÂH
MET HEM ZIJN)***

Door zijne eminentie
Shaikh Abdul Aziz Ben Abdullah Ben Baz

Engelse versie gedrukt en gepubliceerd door:
*“Ministry of Islamic Affairs, Endowments, Da’wah and
Guidance”*
in samenwerking met
“Ibrahim bin Abdul Aziz al-Brahim Welfare Establishment”

HET KONINKRIJK VAN SAUDI-ARABIË

Nederlandse vertaling:
Reza Ghafoerkhan

Instituut voor Islamitische Studies en Publicaties

President for
Supreme Head Office for Religious Researches, Ifta, Call en
Guidance Departments.

Sheikh Abdul Aziz Abdullah Ben Baz

Nederlandse vertaling : Reza Ghafoerkhan
Eindredactie : Riaz Ahmadali
Uitgave : Instituut voor Islamitische Studies en Publicaties
E-mail: ivisep@yahoo.com
Site: <http://moeslim.8m.net>

November 2001 / Ramadân 1422

Met dank aan : moulvi Rahamat Naipal

Het Gebed op de wijze zoals de Profeet het verrichtte

(vrede en zegeningen van Allâh zij met hem)¹

Alle lof komt slechts Allâh toe, en mogen Zijn vrede en zegeningen rusten op Zijn boodschapper en dienaar, onze Profeet Muḥammad, zijn familie en zijn metgezellen.

Het doel van dit boekje is om uit te leggen hoe de Profeet Muḥammad (vzmh) zijn gebeden placht te verrichten. Ik zou deze uiteenzetting willen aanbieden aan iedere Muslimman en –vrouw, opdat zij ernaar mogen streven de wijze waarop de Profeet het gebed verrichtte als een voorbeeld voor zichzelf aan te nemen. Bugârî vertelt ons dat de Profeet Muḥammad (vzmh) heeft gezegd:

“Verricht het gebed zoals u mij het gebed heeft zien verrichten.”

Daarom dus deze uiteenzetting van de wijze van gebed van de Profeet.

1. Het volledig verrichten van de wassing, waarbij de methode wordt toegepast zoals deze wordt beschreven door Allâh in de Qur'ân:

“O gij die gelooft! Wanneer u tot het gebed opstaat, was uw aangezichten en uw handen tot aan de ellebogen, en veeg uw hoofden, en (was) uw voeten tot aan de enkels.” (5:6)

De Profeet (vzmh) zei:

“Het gebed zonder de wassing is ongeldig.”

2. Het wenden van het gezicht en het gehele lichaam in de richting van de Ka'aba, het Heilige Huis te Makkah, in het hart de intentie formulerende voor het gebed dat hij wenst te voltooien, of dit nu een verplicht gebed of een vrijwillig gebed is. De biddende dient zijn intentie in geen geval openlijk uit te spreken, omdat noch de Profeet, noch zijn metgezellen de intentie voor het gebed plachten te uiten. Derhalve is het hoorbaar uitspreken van de intentie voor het gebed ketterij en een onwettige daad. Indien een persoon als imâm in gebed voorgaat of individueel een gebed verricht, dient hij een *sutrah* (d.i een gordijn) te maken voor zijn gebed. Het wenden van het gezicht in de richting van de Ka'aba is een noodzakelijke voorwaarde voor ieder gebed. Er zijn echter enkele

¹ omwille van de beknoptheid in het vervolg aangeduid met (vzmh) (red.)

uitzonderingen op deze regel, die uitgelegd zijn in gezaghebbende boeken voor degenen hierover meer willen weten.

3. Het uitspreken van *takbîrat al-ihrâm*, dus “*Allâhu Akbar*”², hiermee de grootheid van Allâh lovende en ondertussen neerwaarts kijkende naar de plek waar hij zich zal neerwerpen.

4. Het opheffen van de handen ter hoogte van de schouders of nabij de oorlellen, onder het uitspreken van “*Allâhu Akbar*”.

5. De rechterhand over de linkerhand en –pols plaatsen en beide handen op de borst positioneren, zoals de Profeet (vzmh) dit placht te doen.

6. Het is raadzaam dat de biddende de volgende openingssmeekbede opzegt:

“Allâhumma bâ`id baynî wa bayna gaṭâyâya kamâ bâ`atta baynal-masjriqi wal-maghrib.

Allâhumma naqqinî min gaṭâyâya kamâ yunqas-sawbul-abyadu minad-dans.

Allâhumma-ghsilnî min gaṭâyâya bil-mâ`i was-saldji wal-barad.”

(vert: “O Allâh! scheid mij van mijn zonden, zoals U het oosten van het westen heeft gescheiden.

O Allâh! reinig mij van mijn zonden, zoals een wit kleed wordt gereinigd van vuil.

O Allâh! was mijn zonden weg met water, sneeuw en hagel.”)

Of hij mag in plaats daarvan zeggen:

“Subhânaka-llâhuma wa bi-hamdika wa tabâraka-smuka wa ta`âlâ djadduka wa lâ ilâha ghayruka.”

(vert: “Verheerlijkt zijt U, O Allâh! U zijt geloofd, gezegend is Uw naam, verheven is Uw majesteit. Er is geen god dan U.”)

Of hij mag ieder andere smeekbede opzeggen die de Profeet (vzmh) placht op te zeggen³.

Het is beter deze smeekbeden afwisselend op te zeggen; de eerste tijdens het ochtendgebed (*fadjr*), de tweede tijdens het middaggebed (*zuhr*), elke ervan beurtelings, overeenkomstig hetgeen de Profeet placht te doen.

“De beste gebeden zijn die welke in iemands eigen huis worden vervuld, met uitzondering van de verplichte gebeden, die in gemeenschap verricht dienen te worden in de moskee.”

Het in acht houden van het vervullen van deze vrijwillige gebeden is een middel om toegang tot het paradijs te verkrijgen. De Profeet (vzmh) heeft gezegd:

“Degene die gedurende de dag en de avond twaalf *rak`ah* vrijwillig bidt, zal door Allâh beloond worden met een gevestigde woonplaats in het paradijs.”

Het is ook raadzaam voor de Muslim om vier vrijwillige *rak`ah* te bidden vóór het *asr* (late middag)gebed, twee vóór het *maghrib* (avond)gebed en twee vóór het *`isjâ`* (nacht)gebed, omdat is overgeleverd dat dit één van de tradities van de Profeet was. Allâh, de Almachtige, zegt:

“U heeft inderdaad in de Boodschapper van Allâh een uitmuntend voorbeeld.” (Qur`ân. 33:21).

En de Profeet (vzmh) heeft gezegd:

“Verricht het gebed op dezelfde wijze zoals u mij het heeft zien doen.”

Allâh is Hij Die in staat is ons succes en voorspoed te schenken. Moge Allâh Zijn zegeningen en vrede schenken aan onze Profeet Muhammad, zoon van `Abdullâh, en aan zijn familie, zijn metgezellen en aan wie ook die zijn voorbeeld volgt tot de Dag des Oordeels.

² Allâh is de Grootste (red.)

³ bijv. *Innî wadjdjahtu ...etc.* (red.)

Er is geen god dan Allâh en alleen Hem aanbidden wij.
Van Hem komen alle genade en alle zegeningen en aan Hem worden alle waardige lofprijzingen verleend.

Er is geen god dan Allâh; wij zijn oprecht jegens Hem in gehoorzaamheid, ook al zijn de ongelovigen hiervan afkerig.”

Het wordt de biddende verder aangeraden Allâh te verheerlijken door 33 maal *subhâna-llâh* te zeggen, Hem te loven door 33 maal *al-hamdu li-llâh* en ook door 33 maal *Allâhu Akbar* te zeggen. De biddende voltooit zijn lofprijzingen tot het getal honderd door éénmaal te zeggen:

“*Lâ ilâha illallâhu wahdahû lâ sharîka lahû.
Lahul mulku wa lahul hamdu wa huwa `alâ kulli sjay`in Qadîr.*

“Er is geen god dan Allâh. Hij is Eén. Hij heeft geen deelgenoot.
Aan Hem behoort het koninkrijk; aan Hem behoort alle lof, en Hij heeft macht over elk ding.”

De biddende voegt hieraan toe de recitatie van het Troonvers (*Âyat Al-Kursî*), *Sûrat Al-Iglâs*, *Surât Al-Falaq* en *Sûrat an-Nâs*⁸. Het is aan te bevelen deze *Sûrah*’s driemaal na het *fajr* (ochtend)gebed en het *maghrib* (avond)gebed te reciteren, omdat is overgeleverd dat dit één van de tradities was van de Profeet (vzmh). Zoals hiervoor is gesteld, zijn deze lofuitingen na het gebed vrijwillig en niet verplicht.

Het wordt elke Muslim, man of vrouw, aanbevolen dagelijks 12 *rak`ah* niet-verplichte gebeden te verrichten: vier vóór het *zuhr* (middag)gebed en twee erna; twee na het *maghrib* (avond)gebed; twee na het *isjâ`* (nacht)gebed en twee voor het *fajr* (ochtend)gebed. Deze niet-verplichte gebeden worden *rawâtib* genoemd, hetgeen betekent: “het extra verrichten van vrijwillige gebeden”. De Profeet (vzmh) onderhield deze vrijwillige gebeden waar hij zich ook vestigde. Tijdens zijn reizen placht hij de twee vrijwillige *rak`ah* vóór het ochtendgebed en ook het *witr*-gebed (na het *isjâ`*-gebed) te verrichten. Er is geen bezwaar deze vrijwillige gebeden in de moskee te verrichten, maar het is beter dit thuis te doen, omdat de Profeet (vzmh) heeft gezegd:

Na het opzeggen van de openingssmeekbede zegt de biddende:

“*A`ûdhu billâhi minasj-sjaytânir-radjîm.*”

(vert: “Ik zoek mijn toevlucht tot Allâh tegen de vervloekte duivel.”)

Vervolgens zegt hij:

“*Bismillâhir-Rahmânir-Rahîm.*”

(vert: “In naam van Allâh, de Barmhartige, de Genadevolle.”)

en reciteert de *Fâtihah* (de openings-*sûrah* van de glorieuze Qur`ân). De Profeet Muhammad (vzmh) heeft gezegd:

“Er is geen gebed voor degene die de Opening van het Boek (*Fâtihat al-Kitâb*) niet heeft gelezen.”

De biddende dient luidop *âmîn* te zeggen na de recitatie van de *Fâtihah* indien het gebed luidop wordt verricht⁴ en fluisterend in stille gebeden.

Overeenkomstig de tradities van de Profeet wordt de biddende geadviseerd Qur`ânverzen uit *surâh*’s van middelmatige lengte te reciteren tijdens het *zuhr* (vroegemiddag)-, *asr* (late middag)- en *isjâ`* (nacht)gebed. Betreffende het *fajr* (ochtend)gebed wordt de biddende geadviseerd een gedeelte uit de langere *surâh*’s van de Qur`ân te reciteren. Tijdens het *maghrib* (vooravond)gebed heeft hij de keus om hetzij gedeeltes uit de langere, hetzij uit de kortere *surâh*’s van de Qur`ân te reciteren.

7. Vervolgens buigt de biddende zich in *rukû`* door zijn handen ter hoogte van zijn schouders of oren op te heffen onder het zeggen van *Allâhu Akbar* en vervolgens voorover te buigen, waarbij hij zijn hoofd en rug op één lijn zet en zijn handen met zijn vingers gespreid op zijn knieën plaatst. De biddende dient sereniteit en kalmte te voelen tijdens het buigen en tenminste driemaal te zeggen:

“*Subhâna Rabbiyal-`Azîm.*”

(vert: “Verheerlijkt zij mijn Heer, de Grote.”)

Het is raadzaam om in dezelfde gebogen houding hieraan toe te voegen:

“*Subhânaka-llâhumma Rabbanâ wa bihamdika; Allâhumma-ghfirî.*”

⁸ Resp. Qur`ânvers 2:255 en de hoofdstukken 112, 113 en 114 (red.)

⁴ in een gezamenlijk gebed worden de *fajr*, *maghrib* en *isjâ`* luidop verricht; de *zuhr* en *asr* in stilte (red.)

(vert:) “Verheerlijkt zijt U, O Allâh! onze Heer, U zijt geloofd, vergeef mij mijn zonden, o Allâh!”

8. Het overeind komen vanuit de buiging, de handen opheffende ter hoogte van de schouders of oren en, indien de persoon een imâm is of alleen bidt, hierbij zeggende:

“*Sami`allâhu liman hamidah.*”

(vert: “Allâh luistert naar degene, die Hem looft.”)

De biddende wordt geadviseerd zijn handen op zijn borst te plaatsen, zoals hij deed alvorens voorover te buigen. Zowel Wa’il Ibn Haggar als Sahl Ibn Sai’id leverden over dat dit de wijze van de Profeet was, wanneer hij overeind placht te komen uit de *rukû`*.

In deze staande positie dient de biddende te zeggen:

“*Rabbanâ wa lakal-hamdu hamdan kathîran tayyiban mubârankan fîhi. Mil’as-samâwâti wa mil’al-ardi wa mil’a mâ bainahumâ wa mil’a mâ sji’ta sjay’im-ba`d.*”

(vert: “O onze Heer! slechts aan U behoort alle lof, overvloedige en gezegende lof, de hemelen en de aarde en wat daartussen is vullende, en daarnaast alles vullende wat U behaagt.”)

Maar wanneer een persoon in het gebed geleid wordt door een imâm, dient hij na overeind gekomen te zijn slechts te zeggen: “*Rabbanâ wa lakal-hamd ...*” etc.

Het is raadzaam dat de imâm, de volgeling, of degene die alleen bidt hieraan toevoegt:

“*Ahluṣ-ṣanâ’i wal-madjdi. Aḥaqqu mâ qâlal-`abdu wa kullunâ laka `abd. Allâhumma lâ mâni`a limâ a`tayta wa lâ mu`tiya limâ mana`ta Wa lâ yanfa`u ḡal djaddi minkal djadd.*”

(vert: “Aan Allâh behoort alle lof en glorie. U loven is het beste en het meest ware wat Uw dienaar kan zeggen, en wij zijn allen Uw dienaren.

O Allâh! niemand kan weerhouden wat U geeft, en niemand kan geven wat U weerhoudt, en de majesteit baat geen bezitter van majesteit tegen U.”)

Na de derde *rak`ah* van het *maghrib*-gebed (avondgebed), of de vierde *rak`ah* van het *zuhr* (middag)-, *asr* (late middag)- en *isjâ`* (nacht)gebed, zegt de biddende de *Tasjahhud* op en beëindigt zijn gebed door te zeggen *as-salâmu`alaikum wa rah̄matullâh*, waarbij hij zijn gezicht eerst naar rechts en vervolgens naar links draait, zoals reeds is uitgelegd.

Het is niet verplicht, maar het is een aanbevolen traditie van de Profeet om Allâh aan te roepen na de beëindiging van het gebed, door hem driemaal om vergiffenis te vragen⁷. Na een gezamenlijk gebed dient de imâm, voordat hij zich omdraait naar zijn volgelingen, het volgende te zeggen:

“*Allâhumma antas-Salâmu wa minkas-salâmu. Tabârakta yâ ḡal-djalâli wal-ikrâm.*”

(vert: “O Allâh, U bent de Schepper van vrede en van U komt vrede. Gezegend zijt U, o Heer van Glorie en Eer.”)

Het is raadzaam voor de biddende te zeggen:

“*Lâ ilâha illallâhu waḥdahû lâ sjarîka lahû. Lahul-mulku wa lahul-ḡamdu wa huwa`alâ kulli sjay’in Qadîr.*”

Allâhumma lâ mâni`a limâ a`tayta wa lâ mu`tiya limâ mana`ta Wa lâ yanfa`u ḡal-djaddi minkal-djadd.”

Lâ hawla wa lâ quwwata illâ billâh.

Lâ ilâha illallâhu wa lâ na`budu illâ iyyâhu. Lahun-ni`matu wa lahul-fadlu wa lahuṣ-ṣanâ`ul-husn.

Lâ ilâha illallâhu muglisîna lahud-dîna wa law karihal-kâfirûn.”

“Er is geen god dan Allâh. Hij is Eén. Hij heeft geen deelgenoot. Aan Hem behoort de heerschappij; aan Hem behoort alle lof, en Hij heeft macht over elk ding.

O Allâh! niemand kan weerhouden wat U geeft, en niemand kan geven wat U weerhoudt, en rijkdom baat geen enkele bezitter ervan behalve met Uw verlof.

Er is geen macht en er is geen kracht behalve dan met de hulp van Allâh.

⁷ Bijv: *astaghfirullâha Rabbî min kulli zanbinw wa atûbu ilaihi*: ik vraag vergeving van Allâh, mijn Heer, tegen iedere misstap en wend mij tot Hem (red.)

“*Allâhumma innî a`ûzu bika min `azâbi djahannama wa min `azâbil-qabri wa min fitnatil-mahyâ wal-mamâti wa min fitnatil-masîhud-dadjjâl.*”

“O Allâh, ik zoek mijn toevlucht bij u tegen de straf van de hel, de straf van het graf, de beproevingen van het leven en de dood en de beproevingen van de Antichrist.”

De biddende kan Allâh vragen om het goede in deze wereld en in het Hiernamaals⁵ en Allâh smeken Zijn gunsten te schenken aan zijn ouders en andere Muslims⁶. Hij kan dit zowel doen in zijn verplichte als in zijn vrijwillige gebeden. Door Ibn Masud is overgeleverd dat de Profeet (vzmh) hem de *Tasjahud* leerde opzeggen en hem vertelde dat de biddende Allâh dient aan te roepen en Hem zijn meest dierbare wensen dient voor te leggen. In andere bewoordingen is overgeleverd dat hij Allâh dient te vragen wat hij ook wenst. Op deze manier kan de dienaar Allâh om al het goede van deze wereld en van het Hiernamaals vragen.

De biddende beëindigt zijn gebed door zijn gezicht naar rechts te draaien en te zeggen:

“*As-salâmu `alaikum wa rahmatullâh.*”

en draait vervolgens het gezicht naar links onder het zeggen van deze zelfde groet, hetgeen betekent:

“Vrede zij met u en de genade van Allâh.”

14. In het geval van een drie-*rak`ah* gebed, zoals het *maghrib*-gebed (avondgebed), of een vier-*rak`ah* gebed, zoals het *zuhr* (vroegere middag)-, *asr* (late middag)- en *isjâ`* (nacht)gebed, staat de biddende op na het opzeggen van de *Tasjahud*, zoals eerder beschreven, en heft zijn handen op tot schouderhoogte onder het zeggen van *Allâhu Akbar*. De biddende plaatst zijn handen over zijn borst, zoals reeds is uitgelegd, en reciteert alleen de *Fâtiḥah*. Er is geen bezwaar indien hij enkele andere verzen van de Qur`ân aan de *Fâtiḥah* toevoegt wanneer hij de derde of vierde *rak`ah* van de *zuhr* verricht, omdat is verklaard dat dit één van de door de Profeet (vzmh) toegepaste manieren was, volgens een traditie overgeleverd door Abi Saïed.

⁵ *Rabbanâ âtinâ fi-d duniyâ hasanah etc.* (Qur`ân 2:201, red.)

⁶ *Rabbi-dj`alnî muqîma-s salâti etc.* (Qur`ân 14:40-41, red.)

9. Het teraardewerpen onder het zeggen van *Allâhu Akbar*. De knieën van de biddende dienen de grond te raken alvorens zijn handen dit doen, indien hij hiertoe in staat is. Zoniet, dan is het toegestaan de grond met zijn handen te raken alvorens zijn knieën die geraakt hebben.

Zijn vingers en tenen dienen gericht te zijn naar de *Qiblah Makkah* en zijn handen dienen gestrekt te zijn met zijn vingers aan elkaar en niet gescheiden. De biddende dient deze zeven lichaamsdelen te gebruiken tijdens de nederwerping:

Het voorhoofd, de neus, beide handen, beide knieën en de binnenkant van de tenen.

Deze zeven lichaamsdelen dienen dus de grond te raken. Vervolgens zegt de biddende driemaal of meer:

“*Subhâna Rabbiya-l-`Alâ.*”

(vert: “Verheven is mijn Heer, de Allerhoogste.”)

Het is gewenst om te zeggen:

“*Subḥânaka-llâhumma Rabbanâ wa biḥamdika; Allâhumma-ghfirî.*”

(vert:) “Verheerlijkt zijt U, O Allâh! onze Heer, U zijt geloofd, vergeef mij mijn zonden, o Allâh!”)

De biddende wordt aanbevolen zijn smeekbeden te vermeerderen en meer te vragen van zijn Heer, omdat de Profeet (vzmh), heeft gezegd:

“Aangaande de *rukû`*, verheerlijk tijdens het verrichten ervan uw Heer. En aangaande de teraardewerpingen, doe uw best daarin smeekbeden te verrichten en Hem om meer te vragen, omdat de smeekbeden in de teraardewerping het meer waard zijn verhoord te worden.”

De biddende dient zijn Heer om voorspoed te vragen in het leven van deze wereld en in het Hiernamaals. Of de biddende nu een verplicht gebed of een vrijwillig gebed verricht, hij mag zijn handen niet dichtbij zijn zijden brengen, noch zijn onderbuik tegen zijn dijnen of zijn dijnen tegen zijn benen laten aankomen. Zijn armen dienen de grond niet te raken, omdat de Profeet (vzmh) het heeft verboden de armen gestrekt op de grond te plaatsen met de woorden:

“Pas uw nederwerping aan, doe het op de juiste wijze, en strek uw armen niet uit over de grond zoals honden dat doen.”

10. Het overeindkomen met het hoofd uit de nederwerping onder het zeggen van *Allâhu Akbar*. De linkervoet wordt (met de bovenkant) vlak op de grond geplaatst en de biddende gaat daarop zitten, waarbij zijn rechtervoet rechtop blijft staan. De handen worden op de dij en knieën geplaatst en hij zegt:

“*Rabbi-ghfirî warhamnî wahdinî warzuqnî wa `âfinî wadjburnî.*”

“Mijn Heer, schenk mij bescherming, wees mij genadig, leid mij, schenk mij voorzieningen, schenk mij veiligheid, sta mij bij.”

11. Nogmaals ter aarde werpen onder het zeggen van *Allâhu Akbar* en datgene herhalen wat hij tijdens zijn eerste nederwerping opzei.

12. Vervolgens richt de biddende, *Allâhu Akbar* zeggende, het hoofd op en neemt een pauze vergelijkbaar met de pauze tussen de twee teraardewerpingen; dit wordt de ‘rustpauze’ genoemd. Het wordt de biddende aanbevolen een dergelijke rustpauze te nemen, maar het is geen zonde indien hij hiervan afziet.

Vervolgens komt hij overeind en gaat staan, zichzelf op zijn knieën ondersteunende, of op de grond indien hij zichzelf niet op zijn knieën kan ondersteunen. Hij leest de *Fâtiḥah* (de openings-*Sûrah* van de glorieuze Qur’ân) en enkele andere Qur’ânverzen en doet precies datgene, wat hij in de eerste *rak’ah* (eenheid van het gebed) deed. Degenen die achter de imâm bidden, dienen niet met hem te wedijveren in de gebedshandelingen, daar de Profeet (vzmh) heeft gezegd:

“De imâm dient gevolgd te worden. Indien hij dus *Allâhu Akbar* uitroept, zeg dan hetzelfde na hem. En wanneer hij nederbuigt, buig dan neder na hem. En indien hij zegt: *sami`a-llâhu liman ḥamidah*, zeg dan: *Rabbanâ wa laka-l-ḥamd*. En indien hij zich ter aarde nederwerpt, werp u zich dan na hem ter aarde neder.” (Bugârî 5:1, p. 37)

13. Indien het gebed bestaat uit twee *rakâh* (eenheden van het gebed), zoals bij het ochtendgebed (*Fadjr*), het feestgebed (*Īd*), of het vrijdagse gebed (*Djumu’ah*), blijft de biddende zitten na de tweede teraardewerping, met zijn rechtervoet recht overeind, zittende op zijn vlakgelegde linkervoet, zijn rechterhand op zijn rechterdij met al zijn vingers gesloten, op zijn wijsvinger na, die hij opsteekt als een teken van zijn monotheïstische

geloof, en met zijn linkerhand op zijn linkerhand. Er is niets op tegen, indien de biddende zijn pink en ringvinger gesloten houdt, terwijl hij een ring vormt met zijn duim en middelvinger en zijn wijsvinger uitsteekt als teken van zijn monotheïstische geloof. Het is overgeleverd dat de Profeet (vzmh) beide manieren praktiseerde. Het is derhalve voor de biddende raadzaam de eerste manier de ene maal te verrichten en de tweede manier de andere maal.

De biddende zegt zittend de *Tasjâhhud* op:

“*At-tahiyyâtu lillâhi was-salawâtu wat-tayyibâtu. As-salâmu `alayka ayyuhan-nabiyyu wa rahmatullâhi wa barakâtuh. As-salâmu `alaynâ wa `alâ `ibâdi-llâhi-s-sâlihîn. Asjhadu allâ ilâha illallâhu; wa asjhadu anna Muḥammadan `abduhû wa rasûluh.*”

Allâhumma salli `alâ Muḥammadinw-wa `alâ âli Muḥammad. Kamâ sallayta `alâ Ibrâhîma wa `alâ âli Ibrâhîm. Innaka Ḥamîdum-Madjîd. Allâhumma bârik `alâ Muḥammadinw-wa `alâ âli Muḥammad. Kamâ bârakta `alâ Ibrâhîma wa `alâ âli Ibrâhîm. Innaka Ḥamîdu-m-Madjîd.”

(vert: “Alle begroetingen, gebeden en goede dingen behoren toe aan Allâh.

Vrede zij met u, o Profeet, en de genade van Allâh en Zijn zegeningen.

Vrede zij met ons en met de rechtschapen dienaren van Allâh.

Ik getuig dat er geen god is dan Allâh; en ik getuig dat Muḥammad Zijn boodschapper en dienaar is.

O Allâh, verhef Muḥammad en de ware volgelingen van Muḥammad.

Zoals U Abraham en de ware volgelingen van Abraham heeft verheven.

Waarlijk, U zijt Geprezen, Verheerlijkt.

O Allâh, zegen Muḥammad en de ware volgelingen van Muḥammad.

Zoals U Abraham en de ware volgelingen van Abraham heeft gezegend.

Waarlijk, U zijt Geprezen, Verheerlijkt.”)

Na het reciteren van de *Tasjâhhud* vraagt de biddende om Allâh’s bescherming tegen vier kwaden. Hij dient te zeggen: